

"ויפן פרעה ויבא אל ביתו" משה מול פרעה

פחד . הוא לא היה טיפש . הוא יודע שהוא במאבק עם מלכו של עולם הכול יכול . הוא יכל לשער שהוא עומד בפני הפסד . במאבק עם מלכו של עולם אין לו סיכוי לנצח! ומכיוון שאנחנו לא חושבים אותו לטיפש גמור דווקא לכן מעניינת אותנו התשובה לשאלה איך נולד הדבר שהרמב"ן כותב על פרעה ש"היה ירא ומתחזק"? מה הוא עשה בכדי להיות מתחזק נגד טבעו של אדם שמפחד על חייו ולא רוצה להיכחד? מה פירוש הדבר שכתב הרמב"ן שפרעה היה ירא ומתחזק ושעל זה כתבה התורה בהמשך "ויחזק לב פרעה" ?

אבל את האמת - העצובה - מגלה התורה הק' בפסוק אחר בפרק ז' פסוק כ"ג . הפסוק נמצא בתיאור מכת דם בשיא התפתחותה כאשר התורה מספרת על "ויחפרו כל מצרים סביבות היאור מים לשתות", כאשר "הדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור" הריח לבדו היה נורא מלבד הטעם המגעיל של הדם שהיה במים, ואז כותבת התורה כך: "ויפן פרעה ויבוא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת!" האמת היא שהוא לא עשה כלום בפועל, הוא לא אמר מילה רק סובב את ראשו לכיוון אחד והראה את גבו לכיוון אלה שעמדו שם ואולי הוא גם הגביה כתפיים בתנועה שאומרת "מה איכפת לי?" והתחיל ללכת לכיוון ביתו! כאילו שכל המתרחש אינו נוגע לו! ישעשה אלוקים מה שרוצה לעשות לנו, לי זה לא נוגע! אני הולך הביתה!

אבל אתה הרי מלך והמלך כל מה שקורה ברחבי מלכותו נוגע לו! ואתה גם כן בן אדם שזקוק למים לשתיה או גם לרחוץ פניו ידיו ורגליו וכרגע אין מים בכל האופק הגלוי, זה לא מעניין אותי! זה הכול. הוא לא עשה כלום רק הפנה את לבו ואת גבו למציאות והלך הביתה. כאילו הוא אמר "מה שיהיה יהיה"!

תבקש ממשה! תתחנן! הרי הזהירו אותך ואמרו לך מה שעומד לקרות בגלל שאתה מסרב לשמוע בקול ה'. אתה יודע אצל מי המפתח להצלת מצרים ממוות בצמא, לזה עוד לא הגיע הזמן. זה יבוא מאוחר יותר במכת הצפרדעים, אז הוא ידע להתחנן כי כנראה קרקור הצפרדעים יוציא אותו מדעתו. אז הוא כבר ידע שמכת אלוקים נמשכת שבעה ימים וזה יותר מדאי לעצבים המרוטים של פרעה. אבל בינתיים לא! הוא הולך הביתה.

נגיד שבשביל עצמו פרעה הוא גיבור ויכול להתאפק בצמא. ידוע לנו על עוד התאפקויות שלו נגד הטבע האנושי. הוא החזיק עצמו לאלוהים ועל כן בארמונו לא נבנו חדרי שירותים. אולי אז הוא עוד לא ידע שהמכה תימשך שבעה ימים. לא נורא. אבל מה עם העם? נשים זקנים וילדים? גם הם גיבורים כמוהו ויוכלו לשאת את המכה הנוראה? בינתיים מתברר שכמו שפרעה לא איכפת לו על עצמו באותה מידה לא איכפת לו על העם שלו. לא שהוא חשב ככה, בכלל לא, גרוע מזה, הוא לא רצה לחשוב בכלל על מה יהיה עם העם. הוא במלחמה עם אלוהי היהודים ולא איכפת לו חורבנה של מצרים. רק אחרי המכה השביעית היא מכת הברד ולפני המכה השמינית היא מכת הארבה מעיזים עבדיו להתפלא עליו. "הטרם תדע כי אבדה מצרים?"

אבל בין המכה הראשונה לשמינית יעברו שבעה חדשים ולאורך כל אותו זמן לפרעה לא איכפת! זהו גילוי נורא המערער את אושיות הממלכה. מלך אדיש למה שקורה עם עמו!

ב.

פרעה הרשע איננו בנמצא ברוך ה'. הוא מת בבוא יומו. אבל הפרעונים רק נולד. יש רבים השואלים למה הקב"ה לא מדבר? למה לא שומעים אותו? דוד המלך שואל בתהילים "למה יאמרו הגוים איה נא אלוהיהם"? והוא מתפלא על שאלה זאת כי הלוא "אלוקינו בשמים כל אשר חפץ עשה"! אבל באמת הקדוש ברוך הוא מדבר ולא מפסיק לדבר. בכל יום בכל עת ובכל שעה! אבל פרעה לימד אנושות שאפשר לא לשמוע את האלוקים. בלי דיבורים. בלי מילים. פשוט במשיכת כתף. בהפניית גב. "אוזניים להם - אומר דוד המלך - ולא יאזינו!"

שמיעה סלקטיבית הייתה לו לפרעה. מחמאות הוא שומע ומקבל. להבטחות הוא שם לב וזוכר אותן. אבל ביקורת חס מלהזכיר! פקודות והוראות בשום אופן לא! מה שהוא לא רוצה לשמוע הוא לא שומע. כי השמיעה יותר מן הראיה היא מעבר אל הלב של האדם. הראיה

עלינו להיזהר מאד בלמדנו פרשיות התורה בכלל, ובפרט כשהתורה מדברת על אנשים שונים ולא רק מעם ישראל אלא גם מאומות העולם כמו בלק ובלעם או אבימלך ופרעה וממהרת דעתנו לחשוב עליהם כעל טיפשים וחסרי דעת. כי הם לא כמונו ומי שאינו כמונו אנו ממהרים להדביק לו תווית של כסיל וטיפש. צריך להיזהר בדברים אלה. זה לא סימן של חכמה מצידנו לפסול כל מי שאינו חושב כמונו. כאילו אנחנו אומרים "מי צריך להתייחס אליו? הוא סתם טיפש!"

חבל שאנחנו כאלה. אנחנו מפסידים בגלל מחשבה כזאת את יצירת הקשר עם רוב העולם! כי הלוא באמת רוב העולם לא חושב כמונו! האם באמת רק אנחנו חכמים? ושפתי חז"ל ברור דיברו ש"חכמה בגויים תאמין"! מורי ורבי זצ"ל היה רגיל לספר על המגיד מכלונם שכשהיה מתחיל לדבר כמו שמגידים אחרים היו רגילים לנוע בעיירות ולאסוף המונים לבית הכנסת ולדבר בפניהם, היה הוא מתחיל כך. "אני המגיד מכלונם אינני כשאר המגידים. כל המגידים חושבים וגם אומרים שכל המגידים האחרים הם כקליפת השום, כלומניקים בשפת ההמון. ורק הוא המגיד המדבר עתה מבין על מה שהוא מדבר. אני - המשיך המגיד מכלונם איני כמוכם. אני אומר שכל המגידים האחרים הם מגידים טובים וחשובים אבל אני המגיד מכלונם אני יותר טוב מכולם!"

על שלמה המלך כתוב "ויחכם מכל האדם" אומרים חז"ל להסביר את זה ששלמה החכם אפילו מן השוטים! מה פירוש אפילו מן השוטים? הפירוש הוא שהוא נהיה חכם בגלל שהוא למד מהשוטים! מהם הוא נהיה חכם! זה לא אומר שהוא הסכים אתם, בודאי שלא, אבל הוא הקשיב להם! כך הוא שאב את חכמתו העצומה בגלל שהוא ידע ליצור קשר עם כולם. כאילו אמרנו ש"אין לך אדם שאין מה ללמוד ממנו!" אני יודע שזה לא קל. לא קל להקשיב לטיפש. אבל שלמה המלך לא התבייש ולא התעצל, וכמו שהוא הלך אצל נמלה ללמוד זריזות כך ידע מה ללמוד מהשוטים! על זה אומרת המשנה בפרקי אבות "אל תהי בז לכל אדם שאין לך אדם שאין לו שעה"

אני מדבר עכשיו על אנשים שהתורה מפגישה אותנו אתם וביניהם יש הרבה שאנחנו לא מסכימים לדעתם אבל זה לא אומר שהם טיפשים! חז"ל ידעו את זה. הם אמרו שהתורה הק' לא מדברת על טיפשים! אם התורה מספרת עליהם כדאי לנו להתייחס אליהם בכבוד. מה פירוש בכבוד? לשים לב ולהקשיב למסר שהם מעבירים אלינו למרות שאנחנו בכלל לא מסכימים לדעתם. זה צריך להישמע כמו קומפלימנט לקב"ה שהוא לא ברא נברא שאין לנו מה ללמד אותנו. אם נדע על הקשיב! למה אני מטריח את הקהל הקדוש והחשוב שלנו בדברים מוזרים כאלו? בגלל שכבר כמה שבועות התורה הקדושה מתעסקת עם אדם שנקרא פרעה. חומש בראשית כבר נגמר. האבות הק' כבר מנוחתם עדין ופרעה עדיין חי נושם ומכעיס! הוא נכנס לחומש שמות ויעסיק אותנו גם בשבתות הקרובות! מותר לנו לתמוה. למה הקב"ה כל כך הרבה מתעסק אתו?

אין ספק שפרעה אינו דמות כשלעצמה בלבד. הוא דמות שבאה ללמד אותנו וכנראה אלו דברים שלא ידענו מהם עד עתה. לא פרעה האדם הבודד כפי שהוא חי בפרשיות התורה מעניין אותנו אלא הפרעונים שמתגלה לנו מתוך ההקשבה לדבריו, ושזאת שיטה שעדיין מהלכת בעולם ואנו צריכים לבדוק אם היא לא דבקה בנו.

לצורך זה נקשיב לדברי הרמב"ן שכתב בפסוק ט"ז בפרק ז': "והנה פרעה לא היה אומר להם בפירוש שלא ישמע ולא ישלח, רק בפעם הראשונה שאמר "לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח". ולא היה גוער בהם רק שומע דבריהם ושותק כי יפחד מהמכות מעת שעשו לפניו מופת והתנין בלע מטותם וכו'".

רואים אנו כאן התנהגות שנראית מלכותית. אצל מלך גם לשתיקה שלו יש משמעות. אפילו יותר ממשמעות אחת. "שמעתי ואני לא רוצה להגיב!" או אולי "אתה לא ראוי להתייחסות שלי". או "לא שמעתי כלום" כאילו דיברת לאוויר! ובאמת מסביר הרמב"ן שפרעה מאד נבהל מהמופתים וכאילו נאלמה לשונו. הוא נהיה משותק מרוב

הנביא כי הוא יותר מתאים ממני!

אומר לכם אמת שלי. את משה אני מבין. הוא לא רודף כבוד ולא חולה על שלטון. טוב לו לרעות את צאן יתרו חותנו. הוא חושש לכבודו של אהרן אחיו המבוגר ממנו בשלוש שנים ולא רוצה לגרום לו צער. אולי הוא יקנא בי? ומשה הוא באמת כבד פה וכבד לשון. וכנראה גם אליהו הנביא מחכה לגאול את בני ישראל אז למה דווקא אני? מי אני? כי? את משה רבנו אני חושב שאני מבין, אבל למה הקב"ה כל כך חשוב לו שדווקא משה יעשה את השליחות? זאת שאלה שמנקרת במוחי שנים רבות.

דווקא היום ובעקבות מה שלמדנו היום נדמה לי שקבלתי תשובה לשאלה שלי. לקב"ה יש חשבונות משלו חוץ מהדאגה לבני ישראל שיצאו ממצרים. החשבונות הללו קשורים באישיות של פרעה וגם באישיות של משה רבנו. פרעה היה דמות נערצת במצרים והוא פיתח לעצמו תדמית אלוהית. "לי יאורי ואני עשיתיני!" הקב"ה היה מאד מעוניין שפרעה יפגוש את משה רבנו שהיה ממש ההיפך הגמור ממנו. עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה! אולי מפגש כזה ישפיע על פרעה להכיר את הקב"ה. וממש באותה מידה הקב"ה רצה שמשה רבנו יפגוש את פרעה ויראה במו עיניו איך נראה אדם שיכור מהצלחת עצמו! מה גאוה גורמת לאדם כשהיא נדבקת בו והופכת להיות סימן היכר שלו!

אבל משה רבנו לא רצה את המפגש הזה. הוא היה אדם מלא בידיעות ממה שלמד בכל ימי חייו ובכל זאת הצהיר על עצמו "לא איש דברים אנכי!" אני לא אוהב לדבר! לא חיפש מאזינים לרעיונותיו ולהגיגיו. התהלך בין הכבשים והסנה היה מקום חביב בשבילו. "וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלוקים חורבה". כבודות הפה וכבודות הלשון היו אמצעי המסתור שלו ותעודת הזהות שהוא בחר לעצמו. הוא בחר לעצמו את השימוש במטה כשהיה מוכרח להופיע ברבים מפני שהמטה הסתיר את עצמו של משה. אם מישוהו רצה לראות את משה הוא לא ראה אותו הוא ראה את המטה! בהטיה קלה נפלה האות שי"ן ממרכז שמו של משה ובמקומה נכנסה האות טי"ת והנה "מטה" לפני הרואה! איפה משה? איננו!

הוא פחד מפני גילוי ה"אנכי" אם יעמוד לפני פרעה ולכן זכה לשמוע את ה"אנכי ה' אלוקיך!" הקול שהיה אפשר לשמוע בהר האלוקים מתוך הסנה. על זה אמר לו הקב"ה "זוהי לך האות כי אנכי" שלחתיך, בהוציאתך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה".

המילה "זה" מכוונת לסנה שמשה ראה. בסנה הוא ראה את עצמו!
אבל משה רבנו פחד גם מפני העמידה בפני עם ישראל במטרת הוצאתם ממצרים. גם על זה הוא אמר "מי אנכי" כי אוציא את בני ישראל ממצרים. מי אנכי? זה לא פשוט בכלל לעמוד לפני העם הזה ולהיראות כמי שמתכוון להוציא אותם ממצרים. מי אנכי?

דווקא את זה אהב הקב"ה יותר מכל! הפחד של משה רבנו שהביא אותו עד לסירוב לבקשת ה' ממנו היא הייתה הסיבה למה הקב"ה כל כך רצה בו ודווקא בו. אם הוא היה ממחר לומר "הנני" זה לא היה מוצלח כמו שהוא דווקא הצליח על ידי אמירת "מי אנכי". (בוזה הוא התעלה מעל מדרגת אברהם אבינו שאמר על עצמו "ואנכי עפר ואפר"!) כי עפר ואפר הם גם משהו ומשה אמר על עצמו "ונחננו מה!"
כנראה משה רבנו למד משהו מהמפגש עם הסנה הבווער באש ואיננו אוכל. ודווקא שם במקום זה בחר הקב"ה להתווכח עם משה רבנו, הקב"ה מפתה אותו שם והוא בורח. כנראה הסנה היה הסמל של משה רבנו. בווער באש ואיננו אוכל!

בורח מפני הכבוד!

שבת שלום לכל המתפללים בבתי הכנסת בהר שמואל ולחברים המקשיבים לקולך די בכל אתר ואתר.

שיעורים לנשים

שיעור ותהילים בשבת אצל משפחת בן חיים רחוב אבני החושן 63 בשעה 15:00 כל הנשים מוזמנות!

מושכת אבל לא משאירה בחירה והמעבר אל הלב חייב להיות חופשי! האוזן משאירה בחירה. אתה יכול לא לשמוע. אתה יכול לשמוע ולא לקבל. אתה יכול לקבל אבל לשכוח. אתה יכול לזכור אבל אתה יכול לפרש את מה ששמעת כרצונך. אתה חופשי.

כזה הוא הפרעוניזם. עולם שלם של דיבורים ומעט מאד שמייעה. הפה והאוזן אינם פועלים באותו זמן. כשאתה מדבר אתה לא שומע. כשאתה שומע תשתוק. אל תדבר. זכורני מה ששמעתי לפני חמישים שנה מאדם מבוגר שלימד אותי שלושה דברים חכמים. הראשון היה שאף פעם לא מאוחר כל כך שמחר לא יהיה יותר מאוחר! השני היה שאם יש לי בחירה בין לשמוע ובין לדבר אני מעדיף לשמוע כי מעולם לא החכמתי מדיבורי עצמי! השלישי נגע לנישואין והיה כך: "יכול להיות שלהתחתן זה הדבר הגרוע ביותר בחיים אבל כמה שיותר מאוחר יותר גרוע!" ולמה זה כך? כי להתחתן צריך ללמוד לשמוע ולמבוגר קשה לשמוע!

אבל מאז שהגאה התחיל לדבר בקלות הוא נהיה כבד שמייעה. התנא בפרקי אבות מדבר על זה שהוא לא מצא לגוף טוב משתיקה! כי השתיקה מאפשרת הקשבה. ההקשבה יוצרת קשר עם הסביבה. אם פרעה היה מדבר פחות הוא היה אולי שומע יותר טוב.

בעל אור החיים שם לב שבפרשת בא, רק שם, כאשר פרעה גירש את משה ואהרן, אז אמר לו משה רבנו "כן דברת! לא אוסיף עוד ראות פניך". כי באותו רגע פרעה סירב לשמוע את משה רבנו. ואם הוא מסרב לשמוע אז אין לו מה לבא אליו! מה שהכריע את הסבלנות של משה רבנו היה מה שפרעה לא רצה יותר לשמוע אותו! עד אז היה פרעה מקשיב אבל לא מתייחס לדברי משה רבנו!

הגר"י סלנטר היה קורא על עצמו את הכתוב בתהילים "בקמים עלי מרעים תשמענה אזוני". כאשר באים מרעים ואומרים עלי ביקורת אני מחדד את אוזני להיותן כאפרכסת! אני אוהב לשמוע ביקורת על עצמי! כי הביקורת בונה אותי! מחמאות אינן בונות את האדם אבל כתב שלמה המלך בספר משלי בפרק ט' פסוק ל"ב "ושומע תוכחת קנה לב".

פרעה לא אהב את זה. "ויפן פרעה ויבוא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת!" הגאוה שלו הכריעה את גורלו והובילה אותו אל סופו המר. כי הגאה יודע לדבר. כוחו בפיו! אבל בשביל להקשיב צריך ענווה ואת זה אין לו! הוא מאבד פרופורציות ומתריס כלפי ריבונו של עולם - "מי ה' אשר אשמע בקולו?" "לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח!"

ברגע זה כל המערכת האלוקית מופנית כלפיו. אתה אומר שאתה לא יודע את ה' נספר לך! אתה שואל מי ה'? נלמד אותך! וכל המכות שיבואו על מצרים הן בית ספר של אמונה לפרעה. "בזאת תדע כי אני ה'!" "במכת דם (שמות ז' י"ז) "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ!" "במכת ערוב (שמות ח' י"ח) "למען תדע כי לה' הארץ!" "במכת הברד (שמות ט' כ"ט)". "למען תדע כי אין כה' אלוקיני" "במכת צפרדעים (שמות ח' ו') "למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל" "במכת בכורות (שמות י"א ז')

ג.

הדברים שכתבנו יהיו מבוא לשיבוש תמיהה גדולה שהייתה לנו בהבנת המקראות. דרך חז"ל אנו מתוודעים לויכוח הגדול שהיה בין הקב"ה למשה רבנו. "שבעה ימים - כך אומרים חז"ל היה הקב"ה מפתה למשה בסנה והוא בורח" (שמ"ג' ב') (שבעה ימים זה הרבה מאד זמן בעולמו של הקב"ה, בשבעה ימים נברא כל העולם כולל השבת! שבעה ימים הקב"ה מפתה את משה בסנה והוא בורח!

על מה היה הויכוח? על גאולת עם ישראל שמשה רבנו כל כך אהב אותם וכאב את סבלותם והקב"ה מסביר למשה שהוא רוצה לגאול אותם ושכבר הגיע הזמן אבל הוא צריך שליח גם אל בני ישראל וגם אל פרעה מלך מצרים ושהשליח היחיד שבא בחשבון הוא משה עצמו, ומשה בורח! כל יום יש למשה טענה אחרת. קודם כל - מי אנכי? ואחר כך העם לא יאמינו לי ויאמרו לא נראה אליך ה'! ואם ישאלו אותי מה שמו של הקב"ה מה אני אומר להם? ואני לא מתאים כי אני כבד פה וכבד לשון! ולבסוף "שלח נא ביד תשלח" ! כלומר שלח את אליהו

חזו בני חביבי

מזל טוב ללומדי שיעור המשניות
על סיום מסכת שביעית והתחלת מסכת תרומות!

ילדי המתמידים!

פרסים, הגרלות, חברות אמת!
עם הרב יעקב דרשן שליטא
כל ערב בין 6:30 ל- 7:30

הרב המקומי הרב יוסף טולידאנו שליט"א
מעיין בתוכניות הבנייה של בית הכנסת הספרדי

כנס הספד בבית הכנסת אשכנז בעז"ה שבוע הבא

The "HAR" in English

How One Family Grows in Har Shmuel-Interview of Rachel Sharaby, (Soon: Followed by a Resource Guide) by Yocheved Zemel

It started seven years ago, when Rachel Sharaby, her husband, Yigal, and five children (the eldest was 7), made Aliyah to Israel. Despite numerous trials, the Sharabys are happy living here, and have contributed greatly to the community.

At first they tried out Givat Ze'ev, but at the urging of Rachel's brother-in-law, Rabbi David Sharaby, they decided to build here. At first, the language was an obstacle.

"My son had a private tutor every day. We put him in first grade, but the teacher felt that he should be in second. Fortunately, he's a bright boy, and he caught on very quickly."

Rachel was here by herself when her husband traveled to the States on business, and had to drive her children to and from school, and to meet friends and classmates, many of whom lived in Ramot, where their schools are located.

"It's better now. More families with children moved in to Har Shmuel, and my children have friends in the area."

High on her reasons for liking Har Shmuel are the amazing people that she has met here. Among the stories that she tells is one that involves a miracle--the resuscitation and full recovery of a baby who drowned in his home bathroom. The baby was unconscious, and the family feared for his life and health.

Har Shmuel united. Beside giving support to the family during this difficult time, members provided food and assisted in all ways possible. Tehillim groups were organized for the baby's recovery, and prayers pleading to Hashem for his recovery.

He was in a coma for one week. One day, the mother said, 'He just woke up as if nothing happened. He was fine, absolutely fine.'" Rachel feels that this baby's recovery was truly a miracle, but it was inspired by the caring and devotion of one amazing community.

"How does your husband like Har Shmuel?" I asked.

"He loves it," she replied, "There is so much to do here." She cites the Avot U'Banim group, the Rosh Chodesh breakfasts, the nightly evening Sheurim and the morning Kollel.

The Sharabys are doers. Rachel's husband has made numerous overtures to the municipality of Givat Ze'ev requesting parks and other amenities for the children. While not all the requests were met as yet, he and others were able to get them to install a new playground for the youngsters. There are other projects in the works.

Rachel has convened a baking "Chug" for the girls. Whenever she can gather 8 girls, she forms the Chug. To keep the girls amused while waiting for the dough to rise, or the baking to finish, she gives them a puppet show. It started with the baking mittens, as puppets, and the girls love the total experience.

This while raising 8 children, 4 boys and 4 girls (three of whom were born here), and managing a household.

In addition, Rachel somehow finds time to do Chesed. She regularly provides food for a homeless man who she discovered just outside the community. She also assists her sister, Caroline, who also lives in Har Shmuel, with numerous Tzedakah projects.

Rachel is encouraged by the increase in Anglos moving to Har Shmuel, attracted by the warm environment and beautiful homes. She also helps them connect with one another, and to the resources in the community.

Rachel Sharaby and her wonderful family are one Har Shmuel success story. "I explored other communities, but couldn't find one I liked better," she says.

As an example of the Chesed that she performs, Rachel has provided the Alon with a list of resources, invaluable to the new resident of Har Shmuel. Anyone who has additional information, is requested to send it on to me, and we will include it in future alonim.

Yocheved Miriam Zemel, the Owner-Broker of Zemel Realty Jerusalem, wears two hats, as a real estate professional and as a writer living in Israel. She writes frequently on major issues confronting the Jewish World. E-mail or call her at 052-750-4624, US number 561-922-0300 or by e-mail at yocheved@zemel.org

לוח זמנים

ספרדי - אהל לוי

זמני תפילות ושיעורים - חול - ספרדי	
שחרית נץ:	6:10
שיעור דף יומי:	לפני הנץ - הרב איתמר שעה
שחרית מנין שני:	8:30
שיעור חוק לישראל:	אחרי שחרית - הרב דוד שרעבי
מנחה:	12:30 וגם בשעה 4:40
שיעור הלכות:	אחרי מנחה
ערבית מנין ראשון:	18 דקות אחרי שקיעה
כולל ערב:	8:30 - 10:15 - הרב אלקיים
שיעור דף יומי:	8:15 - הרב יצחק אלקיים
שיעור במשנה:	8:15 - הרב דוד שרעבי
ערבית מנין שני:	9:15
שיעור בהלכה:	9:30 - הרב לוי יצחק חגבי

זמני תפילות ושיעורים - שבת - ספרדי	
מנחה וקבלת שבת:	4:35
שיעור דף יומי ליל שבת:	בשעה 8:00 - הרב אלקיים
שחרית נץ:	6:00
שחרית:	8:15
שיעור דף יומי יום שבת:	אחרי מוסף - הרב אלקיים
תהלים בנות:	12:45 בבית הכנסת
מנחה גדולה:	12:15
שיעור הלכה:	3:30 - הרב דוד שרעבי
מנחה:	4:00
ערבית מנין ראשון:	5:21
ערבית מנין שני:	5:31
זהר משך 10 דקות:	הרב דוד שרעבי
אבות ובנים:	6:30 - הרב מרדכי ויטנשטיין
שיעור באור החיים:	7:30 - הרב חיים ביטון בביתו

אשכנז - בני ישראל

זמני תפילות ושיעורים - חול - אשכנז	
שחרית:	6:45
מנחה:	4:40
שיעור משנה ברורה:	הרב יוסף שטירמן
מעריב:	5:15
שיעור לדוברי אנגלית:	8:30 - הרב מרדכי ויטנשטיין
זמני תפילות ושיעורים - שבת - אשכנז	
מנחה ערב שבת:	4:30
מעריב:	5:15
שחרית נץ:	6:05
שחרית מנין ב':	8:25 שוקן עד: 8:50
מנחה גדולה:	12:00
מנחה:	4:00
מעריב:	5:38

חסידי - קהל חסידים

זמני תפילות ושיעורים - חול - קהל חסידים	
שיעור דף יומי:	21:00 הרב סטפנסקי
מעריב:	22:00
זמני תפילות ושיעורים - שבת - קהל חסידים	
מנחה ערב שבת:	בשקיעה
שיעור דף יומי ליל שבת:	8:30 - הרב סטפנסקי
שחרית נץ:	6:00
שחרית:	9:30
מנחה:	25 דקות לפני שקיעה
מעריב:	5:31
דף יומי מוצאי שבת:	אחרי מעריב הרב סטפנסקי

שמואל ברמה

אצל ר מאיר פרץ - אבני החושן 20	
חול ושב	
מנחה חול:	רבע שעה לפני שקיעה
מנחה ערב שבת:	20 דקות לפני שקיעה
שחרית:	8:00 הודו
מנחה:	12:30
תהלים בנים ותהלים בנות:	1:00
מעריב:	5:31

שערי חיים

אצל ר' דוד נחמה - אבני החושן 26	
זמנים חול	
שחרית:	8:00 הודו
מנחה וערבית:	20 דקות לפני שקיעה, ערבית בסמוך
זמנים שבת	
מנחה ערב שבת:	20 דקות לפני שקיעה - קבלת שבת - דרשה - ערבית
שחרית:	קרבנות 8:00
מנחה:	12:30
תהלים:	2:30
ערבית:	15 דקות לפני צאת שבת

תפילת חנה

זמנים חול - רחוב שהם 3	
שחרית:	נץ
שיעור:	אחרי התפילה הרב מכלוף עידן
זמנים שבת	
מנחה ערב שבת:	20 דקות לפני שקיעה
שחרית:	8:00 הודו
שיעור:	2:30 הרב מכלוף עידן
מנחה:	3:55
ערבית:	5 דקות לפני צאת שבת

הודעה חשובה לתושבי השכונה - חברת החשמל

חברת החשמל מבקשת מכל מי שגר בבית ללא טופס 4 לבוא ולהסדיר את חיבור החשמל בהקדם. ניתן לקבל חשמל ללא טופס 4 בהליך מיוחד הכרוך בהזמנת בדיקת בטיחות בעלות של 550 ₪. חברת החשמל מתכננים לנתק חשמל מבתיים שקיבלו חשמל לבניה ומשתמשים בחשמל זה למגורים. לצורך תיאום נא לפנות בשעות קבלת קהל לאחראי בנושא זה בחברת החשמל מר רוני סחייק טל: 054-6050072

את השלום ניתן לשלם רק במזומן בקופת חברת החשמל לאחר קבלת שובר לתשלום ממר סחייק.

לכלל תושבי השכונה היקרים

כפי שכולנו רואים החלה המועצה בשבוע האחרון בסימון ותמרור רחובות השכונה. הדבר נעשה לאחר מאמצים, טרטור אין סופי והשתדלות מרובה של חברי ועד התושבים במשך למעלה משנתיים אצל כל הגורמים החל מהמועצה וכלה במשטרה ובמשרד התחבורה.

כאן המקום להודות בפרט לשני אנשים שבזכותם נעשו הדברים, לראש המועצה מר יוסי אברהמי ולחבר המועצה מהר שמואל הר' משה כהן הי"ו שנרתם לנושא ועמל וטרח רבות להביאו לידי גמר.

מעבר לשינוי מראה השכונה, ועל מנת שנוכל להכניס תחבורה ציבורית פנימה, לרווחת כל התושבים מבקשים מכל הנהגים ואורחיהם לנהוג ולחנות בהתאם לחוק. עזרו לוועד ויותר מכך לכולנו על מנת שנוכל להביא ביחד את השכונה לסטנדרטים להם היא ראויה.

סימון ותמרור, הכנסת תחבורה לשכונה, השלמת מבנה המקווה שהולך ונבנה, הם רק חלק קטן - תוצאה של עמל רב משך שנתיים, בקרוב יחלו גם עבודות להשלמת ותיקון המדרכות, חידוש כל הכבישים, וכן עבודות בכל הכבישים הפנימיים כולל משתלבות

וכו', מכרז למכולת, וסיום פיתוח השכונה.

בברכה רבה, ועד התושבים